

Jes Schmidt (CD):

Vi har her at gøre med et brudstykke af noget, som ligner det, man kalder økonomisk demokuti, ØD. Om det er mere, det vil vise sig. Det er alligevel interessant, fordi det rører ved et problem, som alle verdens moderne industrisamfund har med at gøre eller på en eller anden måde skal løse. Det er udbyttedelingen, og det er medbestemmelse, medbestemmelsesret for lønmodtagerne. I de statskapitalistiske lande har man fundet løsninger ved at gå nationaliseringens vej, „Volkseigene Betrieb“, men det er et spørgsmål, hvor meget menneskene har ud af denne løsning. Er det mon meget mere end den fornøjelse, vi alle sammen har af at være medejere af de danske statsbaner? Målet må efter min mening være, at man når til en formuedannelse hos den enkelte lønmodtager, en formuedannelse, som han selv kan råde over. Vor andel i DSB kan vi jo ikke råde over selv. Vi kan jo ikke gå hen og sælge et stykke af et lokomotiv.

Alene på den baggrund er det radikale forslag, selv om det kan komme til at ligne en forpjusket fugl, interessant, og vi vil i hvert fald fra vores side være interesseret deltager i udvalgsbehandlingen, selv om forslaget måske ikke er en af de allerstørste åbenbaringer på det område.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme) (RV):

Jeg kan forstå, at det tiende parti her i salen ikke giver sig til kende, men det ville nok være uberettiget at regne med, at dette parti ville tilslutte sig forslaget.

I øvrigt må jeg sige, at jeg kan takke for mere sympati end for egentlig tilslutning; for så vidt jeg kan bedømme det, har et flertal her i salen givet udtryk for sympati. Således gav hr. Camre udtryk for megen sympati for tanken, men i lighed med sin partifælle skatte- og afgiftsministeren kunne han alligevel ikke støtte forslaget. Vi må altså konstatere, at når det drejer sig om den hovedlinje, som forslaget er udtryk for, så er der ikke et flertal her i salen for at gennemføre det. Sympatien er til stede, men viljen til at gennemføre et sådant forslag er ikke til stede.

Hr. Camre havde som sagt al mulig sympati, men da han skulle gå nærmere ind på enkelthederne, havde han sådanne indven-

dinge imod vores forslag, at vi kunne se, det var to forskellige begreber, vi talte om. Jeg er bange for, at der ikke vil være nogen mulighed for at få hr. Camres og hans partifællers sympati konverteret til også en tilslutning til forslaget, hvis vi går nærmere ind på de indvendinger, som hr. Camre førte frem. Hr. Camre sagde, at det, man savnede i vores forslag, var, at der ikke var den samfundsmæssige styring af kapitalen, som der var i socialdemokratiets forslag. Hertil må jeg på linje med ordførere, der har givet tilslutning til vore tanker, sige: vi ønsker heller ikke den samfundsmæssige styring, så i så henseende vil vi ikke kunne nå hinanden.

Hr. Camre sagde videre, at der var den forskel imellem socialdemokratiets forslag og vort forslag, at socialdemokratiet byggede på et lønsumsprincip, mens vi derimod byggede på et overskudsprincip. Også på dette punkt må jeg konstatere, at vi ikke vil kunne få enderne til at nå sammen. Vi mener stadig, det må være rigtigt, at det, der skal være basis for at udlodde, det er det overskud, som en virksomhed har indtjent, og ikke det mere tilfældigt virkende — hvilket man jo allerede under ØD-debatten for et par år siden måtte konstatere — at man lægger lønsummen til grund. Derfor er der altså ingen mulighed for med det forslag til beslutning, som vi her har fremsat, at få tilnærmet socialdemokratiets tanker om ØD til vore ideer. Der er en skillelinje imellem, som gør, at vi altså ikke kan påregne tilslutning.

Jeg kunne på den anden side forstå på skatte- og afgiftsministeren, at han mener, at det, som vi ønsker at fremme, og som han altså også havde en vis behersket sympati for, i det store og hele er tilgodeset ved de allerede eksisterende regler i ligningslovens § 7 A. Jeg tvivler på, at det er det, men jeg synes i hvert fald, det rigtige må blive, at vi under den udvalgsbehandling, vi nu skal have på grundlag af vort forslag, får set på, hvor meget ligningslovens § 7 A er blevet anvendt, og efter hvilke principper der har fundet godkendelse sted fra finansministeren — efter hvilke principper der altså nu skal finde godkendelse sted fra skatte- og afgiftsministeren. Måske var der mulighed for, at man kunne få § 7 A i ligningsloven og vort forslag til at nærme sig til hinanden, således at vi om ikke andet kunne nå til, at